

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm**

**Calepino, Ambrogio**

**Basileae, 1616**

O ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Oenotridēs, *οινοτριδες*, Dicitur sunt duae insulae, quae sunt contra Veliam: Pontia scilicet, & Ilicia, Plin.  
 Oenullia, *οινοουλλια*, Tres insulae sunt ante Messenem Peloponnesi urbem: quarum meminit Plin. lib. 4. cap. 12. Est et Oenullia exigua insula, Chio adiacens: de qua idem Plin. lib. 5. cap. 31.  
 Oesyne, *οισηνη*, Oppidum est in Thracia, sive in ea Macedonia parte, quae Thraciae proxima est, non procul a Philippis, & Neopoli. Meminit hujus oppidi Plin. lib. 4. cap. 11.  
 Oetia, *οιτη*, Ger. Ein hoher Berg zwischen Thessalien und Macedoniam. Mons inter Thessaliam, & Macedoniam clarus monte & sepulchro Herculis, & copia hellebori, quod optimum in eo nasci traditur. In hoc monte (ut Servius inquit) stellae videtur occidere, sicut de monte Ida nasci. A Parnasso usque Pindum pars in Thermopylas vergens, proprie Oetia vocatur.  
 Oetia, *οιτη*, a. um, *οιτη*, Vnde Hercules Oetias, nomen Tragediae apud Senecam.  
 Oetocycros, *οιτοκυκρος*, Lingua Scythica Apollo dicebatur.  
 Oetus, *οιτη*, Gigas ingens fuit, filius Aloï, & frater Ephialtis, qui in Creta bellum gessit, ut Salustius refert. Vnde Oetia campi dicti sunt.

O ante G.

Ogdolapis, Fluvius navigabilis, ex Alpibus fluens, & juxta Segesticam urbem in Saum irumpens. Vide Strab. lib. 4.  
 Ogdods, *ογδοδος*, Aegypti rex, Achorcus cognominatus, qui Memphis condidit à nomine filii. Auctor est Dioscorus Siculus.  
 Ogyges, *ογυγης*, pen. cor. *ογυγης*, Thebanorum rex, qui Thebas Boeotias aedificavit, circiter mille & quingentos annos ante urbem conditam. Sub hoc rege fuit diluvium magnum, teste Augustino de Civitate Dei, non illud quidem maximū, quod Noë temporibus contigisse Sacrae literae testantur: sed tamē majus eō quoddam Deucalionis seculo bonam terrae partem inundavit.  
 Ogygia, *ογυγια*, a. um, ut Thebae Ogygiae. Auctor carminis de Aetna, quod Virgilio à quibusdam adhibetur: Nunc juvat Ogygiae circumdata moenia Thebis, &c.  
 Ogygia, *ογυγια*, Insula inter Phoenicium & Syriacum mare, ab Ogyge Thebanorum rege, qui in ea regnavit, appellata: in qua Calypso nympham habitavit, quae Vlystem tempore eō ad aditum hospitio & lecto excepit, ejusque amore capta septem annos apud se detinuit, tandemque Iove iubente dimisit. Homerus in primo Odyssi.

Ogyllis, *ογυλλης*, Insula est inter Peloponnesum, & Cretam, Stephan.  
 Ogyris, *ογυρις*, Insula est ante scelericam Arabiam, Erithraei regis monumento nobilitata. Auctor Plin. lib. 6. cap. 18. Rufus ex Dionysio: Ogyris inde salo promit caput, aspera rupes Carmanidis, quae se pelagi procul invehit undis Regis Erithraei tellus, &c. Hujus insulae incolae dicuntur Ogyriae, *ογυριαι*.

O ante I.

Oicles, Filius fuit Antiphantis filii Melampi, & pater Amphiarai Argivi vatis. Homer. lib. 15. Odyssi.  
 Oileus, per tres syllabas, pen. prod. *οιλειος*, Locorum rex fuit, & pater Ajaxis illius, quem ab eo Virg. Oileum cognominat lib. 1. Aen. Vnius ob noxam & furas Ajaxis Oilei.  
 Oina, *οινα*, Aristoteli in libro quem *οινη* inscripsit, inscripsit, Tusciae urbs est munitissima, in cujus medio collis est editissima, triginta stadiorum, aquas & sylvas in vertice habens. Hoc tamen oppidum an unquam fuerit, videtur Aristoteles, nemo Geographorum ejus meminit.

O ante L.

Olbis, *ολβης*, Pamphylicae oppidum juxta Cataracten fluvium, teste Plin. lib. 2. cap. 27. Fuit & Olbia Bithyniae urbs in extremo Aetnani sinu sita, quae postea Niceta appellata fuit. Est & alia in Sarmatia Europaea ad Borythencem amnem, quae & Borythensis appellatur à Prolemaeo tabula octava Europae: cuius etiam Plinius meminit lib. 4. cap. 11.  
 Olbapolis, *ολβηπολις*, Oppidum esse Galliae Narbonensis apud Prolem. lib. 2. cap. 10. Strab. lib. 4. Olbiam vocat.  
 Olbopolis, *ολβηπολις*, Civitas Sarmatae Europae, ad Borythencem amnem V. M. pass. à Mari recedens. Hanc Milesii condiderunt, teste Strab. lib. 7. Vnde & Milesopolis appellata est. Prolemaeus Olbiam vocat, & Borythenicidem.  
 Olachites, *ολαχιτης*, Zeugitane regionis: hoc est, Africae proprie dicitur, sinus est: cuius meminit Prolemaeus.  
 Olenus, penult. cor. *οληνος*, Boeotiae urbs: sic dicta ab Oleno Vulcani filio. Fuit & alia urbs in Aetolia, juxta quam fuit aper Calydonius: Strabo lib. 8.  
 Olenus, *οληνος*, possessivus est ab Oleno: unde Capella Olenia vocitata est. Amaltheae capra, Iovis alitrix: propterea quod circa Olenum Boeotiae & nata dicitur, & nutrita, Ovid. 5. Faes. Nascitur Oleniae signum, pluviale Capelle.  
 Olenus, *οληνος*, Urbs Cretae in edito loco sita, ultra Hierapyntam. Hinc Minerua Olenia, & Festum olenium in ejus honorem, Stephanus.  
 Ollaros, *ολλαρος*, Insula in mari Aegaeo, una Cycladum, de qua

Virgil. lib. 3. Aeneid. Oliaron, niveantque Paron, &c.  
 Oliba, Prolem. lib. 2. cap. 6. Hispaniae Tarraconensis urbs.  
 Olicaria, *ολικαρια*, Urbs Britanniae apud Prolem. lib. 2. cap. 3.  
 Olizon, *ολιζον*, Thessaliae oppidum, cuius meminit Homerus in Catalogo.  
 Olympe, *ολυμπος*, Urbs Illyridis, cuius incolae dicuntur Olympei. Auctor Stephanus.  
 Olympia, *ολυμπια*, Urbs Elisidis fuit, quinquennialium ludorum celebritate, quae & ipsa Olympia dicebantur, toto tibi celeberrima. Stephanus Olympiam eandem putat fuisse cum Pisa. Strabo autem lib. 8. videtur indicare Pisaem fuisse. Cic. 1. Tusc. Quum Olympiam vcnisset, in maxima illa quinquenniali celebritate locorum.

Olympiorum, *ολυμπιων*, Ger. Die Olympischen Spiele Hercules bei der Stadt Olympia der Landschaft Elis zu Ehren Iovis angeordnet hat. Ludii ab Hercule instituti in honorem Iovis, circa Olympiam Eliae regionis urbem: à qua & nomen habent. Hercules enim Augea Elisidis rege superato, repurgatoque ejus stabulo, in campis Olympiacis juxta Alpheum fluvium, sacris certamen instituit, quod quinto quoque anno, vel (ut Lycophronis interpretis asserit) quinquagesimo mensis celebraretur: idque eo consilio, ut in illo certamine Graeciae juventus sese pentathlo: hoc est, quinque gymnasticis certaminibus exerceret, castibus scilicet, cursu, saltu, disco, & palastra: usque veluti meditationibus vetero certamini praecluderet. Huic certamini quinto die finis imponebatur: & victor qui Olympionices vocabatur: oleastro: vel (ut Aristoteli placet) olea, quae philosopho panos dicitur, coronabatur: tantumque ei honora habebatur, ut non per portas urbis, sed per ruinas murorum, iudicibus in curru in patriam reverteretur. Horat. 1. Epist. 1. Quercum pago, & circum compta pugnae Magna coronari contemnat Olympia. Cicero de Clar. Orat. Pugiles exercitii paganos & plagas Olympiorum cupidi ferre possunt. Idem 2 de Divinar. Cursor ad Olympia proficisci cogitans, vias ejus Iovis curru quadrigarum vehi.

Olympiacus, a. um, pen. cor. Ut Olympiacum certamen, Victoria Olympiaca. Auctor ad Herenn. lib. 4: Quali siquis ad Olympiam venerit cursum, &c. Virg. 3. Georg. Sea quis Olympiacae miratus praemia palmae Paelet equos.

Olympionices, pen. prod. *ολυμπιονικης*, Ger. Die Olympischen Spiele Hercules bei der Stadt Olympia der Landschaft Elis zu Ehren Iovis angeordnet hat. Quis in Olympiaco certamine victor evasit, nunc quippe victoria dicitur. Adrianus de Varia histor. lib. 10: Duxit ad Olympiacum certamen filium suum Pherenicem formosa, prohibentibus eam spectare qui praesidebant: licere id sibi persuasit, quae patrem & frater frater habebat Olympionices. Cic. pro L. Flac. refert quod apud Graecos esse Olympionicem, judicabatur prope effeminae & gloriosius quam Romae triumphasse.

Olympias, *ολυμπιας*, a. us, *ολυμπιας*, Ger. Ein Fest bei den Griechen ist fest in sich selbst. Pol. Cuius praesidium maius. Sive ut Lycophronis interpretes tradit) quinquaginta mensis: quod Romani istum appellaverunt: intervallum scilicet interceptum inter duo Olympia. Ger. enim tempora per Olympiadas supputantur, ita numerantes, Olympiadas primae, aut secundae, aut tertiae anno primo, vel secundo, vel tertio, vel quarto. Atque Colles: ita & in Olympiis victores iterum & tertium dicimus. Plinius in Menarch. iterum (quod) Pythia & tertium Olympia.

Olympias, Nomen mulieris proprium, quo nomine dicitur Alexanderi Macedoniae mater, cuius saepe etiam est mentio apud Plutarch. Curtium, & alios.  
 Olympicum, penult. prod. *ολυμπικης*, Locos in Delo, quem quum Athenienses Adiatani sumptu condidissent, Novas Athenas Adrianas vocaverunt. Stephanus.

Olympiodorus, pen. prod. *ολυμπιουδωρος*, Nomen proprium eius qui docuit Epaminundam cantare tibis.

Olympus, *ολυμπος*, Ger. Ein hoher Berg in Thessalien, welcher die Gipfel bis über die Wolken hin aufsteigt. Mons cuius vertex usque ad eam attollitur, ut summa eius accedat caelum videretur. Propter quod Poetae caelum Olympum vocant. Dicitur Olympus, quasi *ολυμπος*: hoc est, totus fulgens: sol enim clarus habet, nullisque unquam nubibus fuscatur. Lucan. lib. 2: nubes excedit Olympus. Sunt autem quatuor montes hoc nomine. Primus mons altissimus inter Thessaliam & Macedoniam, qui tamen Thessaliae ascribitur. Alter in Gallograecia, vel in Cypro. Aitias apud Myos, ad cuius radices Pruis ab Annibale condita. Quartus, ad mare Rubrum in Aethiopia, haud longe ab Heliopoli oppido: qui oriente sole usque ad quintam diem horam flammis emittit. Virg. 1. Georg. Scilicet atque Ossa frondolam involvere Olympum.

Olympius, *ολυμπιος*, Myiisae tibicen & poeta Melicus & elegiarum Marthe Saryri discipulus, qui etherae lege dedit, modoque nuntiandi, reperit & docuit. Floruit ante Iulium Caesarum. Ab hoc & mons in Myiis nomen accepit. Fuit item alius, junior & Phrygiae tibicen tempore Midae regis. S. 1111